

Budapest XXI. Kerületi Széchenyi István Általános és Kéttannyelvű Általános Iskola

Kalandozások Tündérorszáiban – az erdélyi mondák nyomában

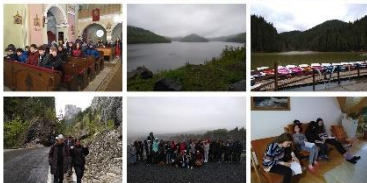
Határtalanul! 2019. május 6-10.

2019 májusában két hetedikes osztállyal kirándultunk el Erdélybe, Székelyföldre.

Azt hittük, hogy a legnagyobb kihívást a korai kelés jelenti majd, de mindenki frissen és fitten érkezett hajnal 5 óra körül az iskola elé. Sokkal megerőltetőbb volt a hosszú buszutazás, melyet a rossz idő miatt csak egyszer tudtunk megszakítani, Aradon, ahol az Aradi vértanúk emlékművét koszorúztuk meg. Tibódon, a Hajnalcsillag Panzióban felejthetetlen vacsorával vártak minket.

Kedden a rossz idő ellenére (még a hó is esett) úgy döntöttünk, hogy a Békás-szorosba és a Gyilkos-tóhoz kirándulunk. Szerencsére jó döntést hoztunk, mert bár ezen a környéken ritkán esőmentesek a napok, mi kifogtunk egyet, így sétálhattunk a szorosban, átjutottunk a Pokol kapuján is,

gyönyörködhattunk a fantasztikus természeti képződményben. Az utat azonban nem a Békás-szorosnál kezdtük, még korábban két helyszínen is megálltunk egy kis időre. Az első ilyen pont a zetelaki víztározó volt, majd egy bazaltbányához vezetett az utunk.

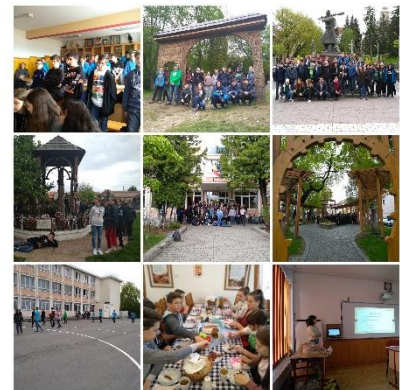
feldolgozásáról készített videót.

A Gyilkos-tóhoz közeledve megismertük a tóhoz kapcsolódó mondát, melyet két csapat is feldolgozott videó formájában. Az egyik csapat már itt meg is kezdte a forgatást, hiszen a hét végéig minden csapatnak el kellett készítenie a választott monda

Végül megtekintettük a Gyergyószentmiklósi örmény templomot, ahol vezetőnk segítségével sokat megtudtunk a helybeliek szokásairól. Este a gyerekek feladatot is kaptak, képregényen kellett ábrázolniuk a Gyilkos-tó keletkezését. Fantáziadús, vicces alkotások születtek, melyben a gyerekek maguk találhatták ki a tó keletkezésének történetét.

A **szerdai** nap a nagy találkozásé volt. Székelyudvarhelyre látogattunk, ahol egy rövidebb városnézés után felkerestük a partneriskolát. Korábban már felvettük a kapcsolatot az Orbán Balázs Általános Iskola hetedikes osztályfőnökével. Itt láthattunk egy rövid beszámolót az iskola névadójáról, a mi diákunk pedig röviden bemutatta Budapestet és Csepelt egy színvonalas prezentáció segítségével.

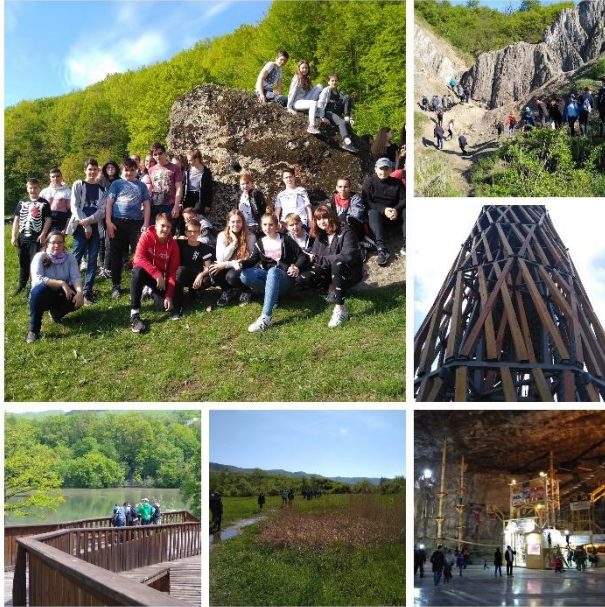
A három osztály közösen megnézte az első erdélyi animációs filmet, mely a Likaskő mondáját dolgozta fel. Ezt követően egy kis eszem-izsom után átadtuk az ajándékokat, majd az iskola udvarán a fiúk barátságos focimeccset játszottak, a lányok természetesen szurkoltak.

A búcsúzás után következett még egy kis városnézés, megtekintettük a Székelytámadt várat, a várban egy harang kiállítást. Utunk ezután Petőfi körtefájához vezetett Székelykeresztúrra.

Este az eddigi élményekből verset írtak a gyerekek. Először még idegenkedtek a feladattól, de végül volt olyan is, aki alig bírta abbahagyni a rímfaragást.

A **csütörtöki** napunk volt a legszűfoltabb, amikor a napot kirándulással kezdtük. A Sóvidéken

kirándultunk, megtapasztalhattuk, hogyan is néz ki a felszínen megjelenő sötömb, meg is nyaltuk. Majd átsétáltunk egy természetes iszapfürdőhöz, ahol jópáran megszépültünk.

A délelőtti folyamán még a parajdi sóbányát is felkerestük. Lenyűgözők voltak az óriási terek, hihetetlen volt, hogy még a lábunk alatt is só van. A gyerekek nagyon élvezték az óriási föld alatti játszóteret. A bányából kijövet finom kürtös kalácsot ettünk.

A Medve-tavat sem hagyhattuk ki a kirándulásból, itt még egy kilátóra is felkapaszkodtunk, hogy a magasból is megtekinthessük a gyönyörű tájat.

Utunk ezután Korondra vezetett, ahol megismerkedtünk a korondi minta jellemzőivel, illetve azzal, hogy itt hagyományosan nem csak kerámiával, hanem taplászattal is foglalkoznak. Érdekesek voltak ezek a tárgyak is. Még ha korábban láttunk is hasonlót, nem sejtettük, hogy taplógombából készültek. Az úton tovább haladva a Likaskőhöz értünk. A gyerekek már ismerték a mondát, jó volt látni, hogy a valóságban is megelevenedik a várat tartó kő.

Este a hét eseményeiből, élményeiből állítottunk össze egy vetélkedőt sok-sok kérdéssel. A gyerekek nagy kedvvel játszottak, versengtek a pontokért. Mindenki kapott valamilyen kisebb-nagyobb ajándékot, senki sem távozott üres kézzel a játék végén.

A hazafelé tartó úton az időjárás sajnos nem volt a barátunk, Déva várát a szakadó eső miatt nem tudtuk megtekinteni. Vajdahunyadnál viszont szerencsénk volt, még a nap is kisütött néha-néha. Érdekes volt összehasonlítani a budapesti várral az eredeti lovagvárat, hiszen az előkészítő óra keretei között (a Magyarság háza után) ellátogattunk a gyerekekkel a városligeti Vajdahunyad várba is.

„Percre se feledd, hogy testvéred minden magyar.” Ezzel a mondattal zártuk a Nemzeti összetartozás napján műsorunkat. Nem véletlenül. A kirándulásunkon végig megtapasztalhattuk a külhoni magyarok szeretetét, segítőkészségét, kedvességét.